

Kemikalieskade efter lækage omfattet af forældelsesreglen i CMR-lovens § 41

Sø- og Handelsretten har netop afsagt en dom, der fastslår, at CMR-lovens § 41 har et bredere anvendelsesområde end CMR-lovens ansvarsbestemmelser, idet transportørens ansvar for en forureningsskade skulle bedømmes efter dansk rets almindelige erstatningsregler. CMR-lovens forældelsesbestemmelser fandt imidlertid fortsat anvendelse, hvorefter kravet var forældet.

sagens omstændigheder

Sagen angik en transport af kemikalier fra Sverige til Danmark. Til brug for transporten, havde fabrikanten af kemikalier indgået aftale med en transportør (T1), der efterfølgende viderekontraherede transporten til en undertransportør (T2), der skulle forestå den egentlige transport. Kemikalierne blev transporteret i palletanke.

I forbindelse med losning af godset, hvor der anvendtes en gaffeltruck, blev der ved et uheld tabt en 1000 liter tankbeholder, som ramte en af truckens pallegafler, hvorefter der gik hul på tanken. Kemikaliet løb derfor ud af beholderen og forårsagede følgeskader, da der var tale om skadelige stoffer.

Fabrikanten af kemikalierne og modtageren af godset (vareinteressenten) anlagde i forening sag an mod T1 og T2 med påstand om, at de solidarisk var ansvarlige for skaden. Både T1 og T2 nedlagde påstand om frifindelse overfor vareinteressenten. T1 nedlagde ligeledes påstand om frifindelse overfor T2 og vice versa.

Vareinteressenten gjorde over for T1 gældende, at han var ansvarlig for udslippet efter dansk rets almindelige regler om erstatning i kontrakt. Vareinteressenten gjorde samtidig gældende, at hvis CMR-loven fandt anvendelse, så var T1 ligeledes ansvarlig herefter, idet skaden skete, mens godset var i transportørens varetægt (i forbindelse med losning).

Det samme blev gjort gældende over for T2.

Heroverfor gjorde T2 gældende, at ansvaret faldt uden for CMR-lovens anvendelsesområde - og at ansvaret derfor måtte bedømmes efter dansk rets almindelige erstatningsregler - men at forældelsesreglerne i CMR-lovens § 41 stadigvæk fandt anvendelse.

Det var således op til Sø- og Handelsretten at tage stilling til, om T1 og T2 var erstatningsansvarlige for følgeskader efter lækagen fra palletanken samt hvilket retsregler, der i givet fald skulle anvendes.

Sø- og handelsrettens dom

Hvad angik vurderingen af T1's eventuelle ansvar fandt Sø- og Handelsretten, at ansvaret faldt uden for CMR-lovens anvendelsesområde, da CMR-lovens ansvarsbestemmelser vedrører bortkomst, beskadigelse og forsinkelse af godset, der transporteres – ikke skade på andet end godset. Erstatningsansvaret måtte derfor bedømmes efter dansk rets almindelige erstatningsregler.

Eftersom T1 havde gjort brug af T2, opstod spørgsmålet derfor om, hvor det eventuelle ansvar skulle placeres – altså om hvorvidt T1 var ansvarlig for de fejl, som T2 havde begået.

Retten fandt i denne sammenhæng, at T1 ikke var ansvarlig for T2's selvstændige handlinger, hvorfor T1 blev frifundet.

Eftersom T2 havde gjort gældende, at kravet var forældet, måtte retten således – inden den kunne tage stilling til hans selvstændige ansvar – vurdere, om kravet var forældet.

Selvom CMR-lovens ansvarsbestemmelser ikke fandt anvendelse, fastslog Sø- og Handelsretten alligevel, at CMR-lovens forældelsesregel i § 41 stadigvæk gjaldt. Dette betød at kravet var forældet, hvorfor T2 også blev frifundet.

Njord law firms bemærkninger

Det er fast antaget, at CMR-lovens ansvarsbestemmelser ikke finder anvendelse i sager som disse, hvor sagen drejer sig om det potentielle ansvar for forurening af andet end godset.

Dommen er interessant, da den med sikkerhed fastslår, at CMR-lovens forældelsesbestemmelse i § 41 har et bredere anvendelsesområde end lovens øvrige ansvarsbestemmelser; noget der ikke har været definitivt fastslået i nyere dansk retspraksis.

Afgørende for, om forældelsesreglen i § 41 finder anvendelse, selvom ansvarsbestemmelserne ikke gør, er, om der findes at være en saglig sammenhæng mellem kravet og befordringen. Det betyder, at retten må gå ind og vurdere, om der i den pågældende sag er tilstrækkelig sammenhæng mellem f.eks. parterne i transportopdragets CMR-fragtbrev (dvs. beforderingsaftalen), og det krav, som sagen vedrører.

Retten anså dette for tilfældet i denne sag, og dommen er således på linje med, hvad der i øvrigt gælder i de andre nordiske lande. Sø- og Handelsretten citerer også i sine præmisser en lignende dom fra den finske Højesteret, der omhandlede olieskade i forbindelse med transportørens losning.

Njord Law Firm skrev i starten af 2022 omkring netop den dom fra den finske Højesteret, der har været udslagsgivende i den dom, som Sø- og Handelsretten netop har afsagt. Denne nyhed kan findes [her](#).

På vejtransportområdet kan det være svært at gennemskue hvilke forældelsesregler, der finder anvendelse, og dommen præciserer dette. Man må derfor holde sig for øje, at selvom ansvaret i en transportsag ikke skal bedømmes efter CMR-lovens ansvarsbestemmelse alligevel kan være omfattet af lovens regler omkring forældelse.

Hos NJORD Law Firm følger vi udviklingen på transportområdet tæt. Hvis du er interesseret i at høre nærmere om dommens omfang, er du mere end velkommen til at kontakte os.

Send os en besked

Du er velkommen til helt uforpligtende at kontakte vores transportretlige advokater, hvis du har et spørgsmål eller en udfordring.

Hold dig opdateret ved at følge os på LinkedIn

ULLA FABRICIUS
ADVOKAT (H), PARTNER

(+45) 77 40 10 12
UF@NJORDLAW.COM

ANDERS WORSØE
ADVOKAT (H), PARTNER

(+45) 77 40 11 45
AWO@NJORDLAW.COM